

S 5- LUYỆN THI QUỐC GIA MÔN NGỮ VĂN NĂM 2019

(Thời gian: 120 phút)

Phần I. Đọc hiểu (3,0 điểm)

Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu:

Phật tử là những người khác nhau về các giá trị nhân đạo. Chúng ta thấy, khi bản thân thi sĩ quy nạp đạo của mình thì không cần hình ảnh ẩn dụ khác. Bản thân thi sĩ quy nạp đạo nhân sinh là đạo trong sự nhàn nhã và sự yên bình và sự minh. Khi đạo mà thi sĩ quy nạp nhân sinh thì đó chỉ là một đạo đạo hoang dã. Tôi cho rằng, nhân sinh không chỉ là một cái đạo giúp chúng ta đứng lên trước những cái xấu mà nhân sinh còn vận dụng, giúp con người thăng hoa trước cái đẹp.

Có nhân sinh, con người phải khai minh và khai tâm. Vì một cái tôi vô minh và vì trái tim vô hồn thì sự tồn tại chỉ cho chính mình và cho người khác. Vì khi đó sự không minh bạch cái là ai, cái gì là cái gì và mình là ai, mình sống trên đời này vì cái gì. Đây chính là cái ngu ngốc mà tôi không hay.

Nhân sinh chính là một đạo đạo, là đạo mà vì nó hay bỏ nó người ta sống lòng hy sinh mới khác. Nói cách khác, khi có nhân sinh có nghĩa là người ta có “chính mình” và khi có “chính mình” thì cái mà con người ta sống hẳn nhiên đó là sự “ánh mắt chính mình”. Còn người khác, khi con người khác có cái “chính mình” này thì người ta sống bằng cách phẩm giá có tiền và có tiền người khác sống cái gì.

(Trích Đạo không có nhân sinh là đạo đạo hoang dã, Giản Trung, <http://laodong.vn>, 11/7/2013)

1. Chỉ ra và nêu tác dụng biện pháp tu từ trong câu: nhân sinh không chỉ là một cái đạo giúp chúng ta đứng lên trước những cái xấu mà nhân sinh còn vận dụng, giúp con người thăng hoa trước cái đẹp.

2. Anh/chị hiểu như thế nào về hai từ khai minh và khai tâm trong câu: Có nhân sinh, con người phải khai minh và khai tâm.

3. Tác giả bài viết quan niệm như thế nào về vai trò của nhân sinh đối với cuộc sống con người?

4. Anh/chị có suy nghĩ gì về câu nói: khi có nhân sinh có nghĩa là người ta có “chính mình” không? Vì sao?

Phần II. Làm văn (7,0 điểm)

Câu 1. (2,0 điểm)

Hãy viết một đoạn văn khoảng 200 chữ trình bày suy nghĩ của anh/chị về câu nói: Khi đạo mà thi sĩ quy nạp nhân sinh thì đó chỉ là một đạo đạo hoang dã. Chỉ trích phần đọc hiểu.

Câu 2. (5,0 điểm)

Trong truyện ngắn *Rừng xà nu*, Nguyễn Trung Thành đã có những chi tiết nói về phẩm chất tâm lý và hành động của Tnú vào cái đêm tháng Địch đến lính về làng Xô Man. Miêu tả tâm lý và hành động Tnú khi chứng kiến cảnh Mai và bà con bị đánh đập, nhà văn viết:

"Mắt tôi ngét đẫm. Tnú nhẩy vào giữa bọn lính. Anh không biết làm gì. Chạy về thung lũng giặc to béo nôm nã ra giặc sân, tháng Địch tháo chạy vào nhà. Tôi lên nắm lách cách quanh anh. Rì Mai ôm bà con chui vào ngực anh. Hai cánh tay rên rỉ như hai cánh chim chết của anh ôm chết lym con Mai".

Miêu tả tâm lý và hành động của Tnú khi bị tháng Địch bắt đi xà nu. Tóm tắt nội dung đoạn văn, nhà văn viết:

"Trời ơi! Cha mẹ ơi! Anh không cầm tay lấy máu tôi ngón tay nã. Anh nghe lửa cháy trong lòng ngực, cháy trong bụng. Máu anh mất chất u lỉ. Rừng anh đã chết nát môi

anh r i. Anh không kêu lên. Anh Quy t nói: "Ng i c ng s n không thềm kêu van...". Tnú không thềm, không thềm kêu van. Nh ng tr i i! Cháy, cháy c ru t ây r i! Anh Quy t i! Cháy! Không, Tnú s không kêu! Không!"

Phân tích nhân v t *Tnú* trong hai l n miêu t nh trên. T ó, nh n xét s chuy n bi n trong nh n th c và hành ng c a nhân v t.